

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: KHE40469

Besvarelse af spørgsmål nr. 120 af 23. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Politi- og domstolsreform) (L 168).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. marts 2006 fra Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, jf. L 168 – bilag 15.”

Svar:

Foreningen Industriel Retsbeskyttelse foreslår i henvendelsen, at Handelsretten også får kompetence til at behandle sager om produktefterligninger, forretningskendetegn og misbrug af erhvervshemmeligheder efter markedsføringslovens §§ 1, 18 og 19 samt navnesager efter aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Foreningen anfører, at Sø- og Handelsretten hidtil har behandlet sager om produktefterligning, kendetegn og erhvervshemmeligheder, og at byretterne ikke har den fornødne ekspertise til at behandle disse sager. Foreningen anfører endvidere til, at man i varemærkesager meget ofte parallelt påberåber sig de andre regler om kendetegnssret i markedsføringsloven og/eller selskabslovgivningen, som efter lovforslaget falder ind under Handelsrettens kompetence, og at man i designsager ofte påberåber sig praksis om produktefterligninger efter markedsføringslovens § 1, samt at dette også forekommer i sager om patenter eller brugsmodeller. Foreningen bemærker endelig, at når sager om designloven henlægges til Handelsretten, bør sager om den nu ophævede mønsterlov ligeledes henlægges til Handelsretten.

Justitsministeriet skal hertil bemærke følgende:

De foreslåede nye byretter vil efter Justitsministeriets opfattelse være i stand til at behandle de sager, som foreningen nævner, på fuldt kvalificeret måde. Byretterne vil således med en enkelt undtagelse (Bornholm) alle have mindst 6-8 udnævnte dommere, og de vil efter lovforslaget kunne behandle civile sager med tre dommere og/eller med sagkyndige dommere. Der vil også være mulighed for øget specialisering af dommerne,

Som der nærmere er redegjort for i den kommenterede høringsoversigt (L 168 – bilag 3), er Justitsministeriet enig med Retsplejerådet i, at det egentlig ville være en naturlig konsekvens af

forslaget om at gøre byretterne til almindelig førsteinstans i alle sager at gøre Handelsretten til en specialbyret, dvs. med sædvanlig appeladgang til landsretten. Det foreslås imidlertid at opretholde den nuværende direkte appeladgang fra Handelsretten til Højesteret under hensyn til det meget stærke ønske herom, som bl.a. er fremført af berørte erhvervsorganisationer mv. På den baggrund har forslaget om, hvilke sagstyper Handelsretten bør kunne behandle, karakter af et kompromis, der sikrer en passende sagsmængde til Handelsretten samtidig med, at det i videst muligt omfang fastholdes, at de sager, der kan ankes til Højesteret uden særlig tilladelse, bør være af en sådan karakter og væsentlig betydning, at det er hensigtsmæssigt, at de skal behandles af landets øverste domstol. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 3.2.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet har på denne baggrund ikke fundet, at Handelsretten bør have kompetence til at behandle de typer af sager, der er nævnt i henvendelsen.

Som anført i henvendelsen vil det kunne forekomme, at der i samme sag fremsættes både krav, der efter forslaget vil høre under Handelsrettens saglige kompetence (f.eks. krav vedrørende et varemærke), og krav, der efter forslaget vil høre under byrettens saglige kompetence (f.eks. krav vedrørende et forretningskendetegn eller selskabsnavn). I så fald gælder retsplejelovens almindelige regler om sammenlægning af krav, jf. retsplejelovens § 249 (der ikke foreslås ændret). Hele sagen vil efter denne bestemmelse kunne behandles ved en domstol, der har saglig kompetence til at behandle ét af kravene, dog således at retten har en skønsæssig mulighed for at henvise krav, som retten ikke ville have saglig kompetence til at behandle under en selvstændig sag, til rette domstol.

Eksempelvis vil en sag, hvor sagsøgeren fremsætter krav både i medfør af varemærkeloven og i medfør af markedsføringslovens regler om forretningskendetegn, efter forslaget kunne anlægges ved Handelsretten, der vil have mulighed for ud fra en konkret vurdering af sammenhængen mellem kravene at behandle begge krav samlet *eller* – hvis det findes mere hensigtsmæssigt – at henvise kravene efter markedsføringsloven til byretten.

Med hensyn til designloven og den tidligere mønsterlov bemærkes, at lovforslaget viderefører den eksisterende kompetence for Handelsretten (i dag Sø- og Handelsretten) i sager efter designloven. Sager efter den tidligere mønsterlov (som kun finder anvendelse i den resterende gyldighedstid af mønsterrettigheder anmeldt før lovens ophævelse den 1. oktober 2001) hører i dag ikke under Sø- og Handelsretten, og Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for, at disse sager som noget nyt skulle høre under den foreslåede Handelsret.